

ฮั่ม...ฮั่มโกธธแล้วนะ

โดย รศ.ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริพล และคณะ

- ✓ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ✓ อนุบาล

นิทานเรื่อง "ฮิม ฮิม โกรธแล้วนะ"

เสียงระฆังดัง ได้เวลาเลิกเรียนเพื่อนๆ เก็บกระเป๋าเตรียมตัวกลับบ้านกันแต่กระต่ายยังก้มๆเงยๆหาดินสอ เอ๊ะอยู่ที่ไหนนะ กระต่ายน้อยหาจนเริ่มโมโห เสือน้อยมาชวนกระต่ายไปเล่นที่สนาม กระต่ายหงุดหงิดที่หา ดินสอไม่เจอยังทำหน้าบึ้ง "ฉันกำลังยุ่งมากไม่มีเวลาไปเล่นหรอก" เสือน้อยเสียใจจึงเดินหลบไป เอ๊ะหรือดินสอ กลิ้งไปที่อื่น กระต่ายเริ่มเดินตามหา แต่เดินต่อไม่ได้เพราะข้างม้ายืนขวางทาง กระต่ายคิดและโมโหจนหน้าแดง ข้างเห็นกระต่ายโกรธจนหน้าแดงรู้สึกตกใจกลัวจึงรีบเดินหนีไป กระต่ายเดินทางต่อไปจนถึงตู้ใบใหญ่แต่มองไม่เห็นเลยว่าบนตู้มีอะไรอยู่บ้าง นี่เป็นเพราะยีราฟมายืนบังตู้ กระต่ายคิดจะโมโหจนตัวสั่น ยีราฟเห็นกระต่าย กำลังโกรธก็ตกใจรีบวิ่งหนีไป กระต่ายค้นหาจนเหนื่อยไม่เจอดินสอ จึงนั่งพักแต่พอนั่งลงก็ตกใจ "โอ้ยอะไรทิ่ม กันฉัน" ดินสอที่หายไปนี่เอง เมื่อเจอดินสอแล้วกระต่ายจึงรีบเก็บกระเป๋าเตรียมไปเล่นกับเพื่อนๆ เอ๊ะทำไม เพื่อนๆมองมาแบบนี้ กระต่ายนึกทบทวนเหตุการณ์ จึงรีบขอโทษที่ทำทางไม่น่ารักกับเพื่อนๆเพราะโมโหที่หา ดินสอไม่เจอ เสือน้อยบอกกระต่ายว่าตอนที่กระต่ายกำลังโกรธดูน่ากลัวมากไม่เคยคิดว่ากระต่ายจะแปลงร่าง เป็นยักษ์แล้ว เธอหน้าบึ้งคิ้วขมวดด้วยนะ ข้างบอกว่าใช่ๆ เธอโกรธจนหน้าแดง และเพื่อนๆก็ปลอบใจว่าพวกเรา ยังรักกระต่ายเหมือนเดิม ถ้าเมื่อไหร่ที่กระต่ายรู้สึกโมโหต้องนึกถึงวันนี้ให้มากนะจ๊ะ เพื่อนๆดีใจที่กระต่าย กลับมาเป็นกระต่ายที่น่ารักตามเดิมแล้วแบบนี้ก็ได้เวลาไปวิ่งเล่นด้วยกันแล้วสินะ